



רע"פ 2618/18 - מהדי עבדאללה נגד מדינת ישראל, עו"ד עלאא אגבריה

בבית המשפט העליון

רע"פ 2618/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: מהדי עבדאללה

נ ג ד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. עו"ד עלאא אגבריה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בחיפה בתיק עפ"ת 59199-01-18 שניתן ביום
27.3.2018 על ידי כב' השופט ע' קוטון

בשם המבקש: עו"ד ש' בלומנפלד

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט ע' קוטון) בעפ"ת
59199-01-18, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית המשפט השלום לתעבורה בחדרה (כב' השופט
א' אחטר) בפל"א 9015-03-17.



1. נגד המבקש הוגש ביום 23.3.2017 כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש, ונהיגה ללא רישיון, עבירות לפי סעיפים 67, 62(2) ו-10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת-תוקף, עבירה לפי סעיף 2(א)+(ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970. בדיון שהתקיים באותו היום הודה המבקש בעבירות המיוחסות לו, הן באמצעות בא כוחו הקודם (להלן: בא כוחו הקודם) והן באופן אישי, והוא הורשע על פי הודאתו. הטיעונים לעונש נדחו והתקיימו מספר דיונים, חלקם שלא בנוכחות המבקש, לצורך בחינת האפשרות לריצוי העונש בעבודות שירות ולצירוף תיקים. בדיון ביום 19.12.2017 הודה המבקש בעבירות המיוחסות לו בארבעה תיקי תעבורה נוספים, אף הפעם באמצעות בא כוחו הקודם ובאופן אישי, וניתנה הכרעת דין משלימה המרשיעה את המבקש בעבירות נוספות. בהמשך הדיון הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לעניין העונש, ובית משפט השלום מצא לאמצו והטיל על המבקש 13 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים כגון קנס ומאסר על תנאי.

2. ביום 25.1.2018 הגיש המבקש, באמצעות בא כוחו הנוכחי, ערעור על פסק הדין בגדרו נטען כי הופרה הנחיית פרקליט המדינה באשר לאופן הצגת הסדר טיעון וכי חומר החקירה לא עמד בפני בא כוחו הקודם של המבקש עת המליץ על חתימת ההסדר. נטען כי הודיית המבקש במעשים המיוחסים לו לא הייתה אמיתית וכנה ובגין כל אלה יש לאפשר למבקש לחזור מההודייה ולהשיב התיק לבית משפט השלום. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וקבע כי לא נפל פגם בהודיית המבקש וכי ניתנה מרצונו החופשי. הוטעם כי המבקש הודה מפורשות במיוחס לו וביקש לכבד את הסדר הטיעון, לרבות עונש המאסר. עוד צויין, בין היתר, כי לא נטען באף שלב בהליך כי המבקש לא מבין את מהות ההודייה או כי לא ביצע את העבירות המיוחסות לו, וכי מהתנהלותו ניתן להבין כי הוא בחר מרצונו החופשי לצרף תיקים נוספים ולהודות במיוחס לו בכתבי האישום.

עוד צויין כי אין בסיס עובדתי לטענה כי בא כוחו הקודם של המבקש לא עיין בחומר הראיות וכי מדבריו במהלך הדיון בפני בית משפט השלום עולה המסקנה ההפוכה. בית משפט השלום התרשם בטרם אישר את ההסדר כי המבקש הבין את הסדר הטיעון ומשמעויותיו ולא נגרם לו עיוות דין. על אף שנפל פגם מסוים בהצגת הסדר הטיעון בפני בית משפט השלום (הסדר הטיעון הוצג רק לאחר מסירת ההודייה ובטרם טענו הצדדים לעונש, בניגוד להנחיית פרקליט המדינה), בנסיבות המקרה, קבע בית המשפט המחוזי כי אין מדובר בפגם הפוגע ברצונו החופשי של המבקש.

3. ביום 28.3.2018 הוגשה הבקשה שלפניי, ולצידה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר אותו החל לרצות ביום 27.3.2018, עם מתן פסק הדין. בהחלטתי מאותו היום לא מצאתי טעם המצדיק להורות על שחרורו של המבקש ממאסר, והבקשה לעיכוב ביצוע נדחתה.

לטענת המבקש, בנסיבות המקרה קם חשש לעיוות דין ואי צדק, שכן היה מקום לקבל את בקשתו לחזרה מהודייה. המבקש טען לכשל בייצוג וטען כי הודה בעקבות הסתמכות על עצת בא כוחו הקודם, מבלי שידע כי האחרון כלל לא למד את חומר החקירה בתיק, וכי היה על המשיבה 1 (להלן: המשיבה) שידעה כי בא כוחו הקודם לא צילם או עיין בחומר החקירה, לידע על כך את בית המשפט. הודגש כי בא כוחו הקודם כלל לא הצהיר שצילם או עיין בחומר החקירה, ובנסיבות אלה, כאשר המבקש הודה בהתבסס על "עצת אחיתופל", ותוך שהופרה הנחיית פרקליט המדינה – הודייתו אינה הודיית אמת הניתנת מרצון חופשי. כן טען המבקש כי לבקשה השפעה רוחבית והיא מעלה שאלה משפטיות המצדיקה מתן רשות ערעור.

4. בהתאם להחלטתי מיום 28.3.2018 הגישה המשיבה תגובה מטעמה. בתגובה נטען כי טענות המבקש חוזרות



על שטען בפני בית משפט קמא, כאשר עניינו אינו מצדיק מתן רשות ערעור. הטענה כי בא כוחו הקודם של המבקש לא צילם או עיין בחומר החקירה אינה מבוססת ואף נסתרת בנספחים שצורפו לבקשה. על כן, אין לשוב ולהידרש לסוגיה עובדתית נקודתית שהוכרעה על ידי בית המשפט המחוזי ויש לדחות את הטענה לעיוות דין.

5. המבקש בתגובה מטעמו שב וטען כי בניגוד לאמור בתגובת המשיבה, בא כוחו הקודם לא טען באף שלב כי צילם או עיין בחומרי החקירה והוא לא העביר כטענתו את חומרי החקירה למבקש. על כן, מסקנתו של בית המשפט המחוזי לפיה בא כוחו הקודם הכיר את פרטי התיקים שגויה, וקם חשש לעיוות דין.

6. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה על נספחיה הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

7. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בהם עולה שאלה משפטית בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או במקרים חריגים המגלים חשש לאי צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (15.7.2013); רע"פ 8421/16 מחאמיד נ' מדינת ישראל, בפסקה 21 (20.11.2016)). איני סבור כי עניינו של המבקש נמנה על מקרים חריגים אלו. חרף טענתו הכללית של המבקש, הבקשה אינה מעלה שאלה משפטית החורגת מעניינם הפרטי וכפי שיוסבר לעיל אף איני סבור כי נגרם לו עיוות דין המצדיק היעדרות לבקשה.

8. בבסיס הבקשה למתן רשות ערעור עומדת טענה עובדתית והיא כי בא כוחו הקודם של המבקש לא צילם או עיין בחומרי החקירה. בית המשפט המחוזי דחה את הטענה בקבעו כי אין לה בסיס עובדתי, וכלשונו: "אין בסיס עובדתי לטענה לפיה חומר הראיות שבתיק המוביל ובתיקי הצירוף לא צולם בידי ב"כ המערער (המבקש - ג"ק) דאז, או שב"כ המערער לא עיין בו. דברי ב"כ המערער דאז שנאמרו בדיון שהתקיים בבית משפט קמא ביום 30.11.17 אף תומכים במסקנה ההפוכה. עולה מהם כי ב"כ המערער הכיר את פרטי התיקים אותם בכוונת המערער לצרף ומודע לתוכנם. כך גם עולה מן האמור בהודעתו לבית המשפט בהליך הנוכחי". בהודעה מיום 23.1.2018 השיב בא כוחו הקודם לבא כוחו הנוכחי של המבקש בעניין צילום והעברת חומר החקירה כך: "ולגבי חומר החקירה הכל צולם והועבר גם אליו (למבקש - ג"ק) מזה זמן רב...". נוכח דברים אלה לא מצאתי להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

9. למבקש מיוחסות עבירות של נהיגה בזמן פסילה ועבירות נלוות. כפי שפורט באריכות בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, המבקש הודה בביצוע העבירות בתיק העיקרי יום לאחר מועד ביצוען, ובהמשך ביקש להודות בעבירות המיוחסות לו בתיקים הנוספים ולצרפם לתיק העיקרי. המבקש הצהיר לפרוטוקול כי תוכן התיקים הוסבר לו וביקש לכבד את הסדר הטיעון שנקבע, לרבות עונש המאסר. בית משפט השלום הבהיר כי הוא לא מחוייב בהסדר הטיעון וכי קיימת אפשרות שלא יגזור על המבקש את העונש המוסכם. בגזר הדין אף צויינה התרשמות בית משפט השלום כי המבקש הבין את תוכנו של הסדר הטיעון ואת השלכותיו וכי המבקש אישר את הסכמתו להסדר. המבקש הודה מרצונו החופשי ותוך שהוא מודע לעבירות המיוחסות לו ולמשמעויותיהן. למעשה, באף שלב לא נטען על ידי המבקש אחרת. במכלול הנסיבות, בדין נדחתה בקשתו של המבקש לחזרה מהודייה, ולא ניתן לומר כי עולה חשש לעיוות דין המצדיק את התערבותו של בית משפט זה.



10. סוף דבר, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית.

ניתנה היום, ג' באייר התשע"ח (18.4.2018).

ש ו פ ט
